

Az Országos Erdészeti-Egyesület elnökének körlevele az erdészet ügyét pártoló magyar közönséghez.

75. sz. 1876. A hazai erdészet ügyének támogatására lévén szükség, kétségkívül indokoltnak találja t. cz., hogy első sorban azon férfiakhoz fordulok, kiktől e támogatást megnyerni hazafiai bizalommal remélhetem.

A magyar erdészet, s illetőleg hazai erdőgazdaságunk ügye, miként ezt t. cz. szintén jól ismeri, alig néhány év óta indult némi fejlődésnek s irodalma, mely hivatva van egyfelől mint nemzeti életünk culturális tényezője működni, másfelől pedig az erdőbirtokos és ennek tisztjei számára a folytonosan haladó elméleti és gyakorlati szakismeretek tájékozó forrásául szolgálni, ugyszólva még csak hajnalát éli.

A gyakorlati erdőgazdaság s ezzel az erdőbirtokosok érdekeinek köztéren való szolgálatára és megóvására, valamint az erdészeti irodalom és illetőleg szakképzettségnek hazánkban való szükségszerű terjesztésére az elnökletem alatt álló „Országos Erdészeti-Egyesület“ törekszik.

Megvagyok győződve, hogy a t. cz. is egyetért velem abban, miszerint hazai erdészetünk ügyére nézve is az egyesületi tér az, melyen az egyéni gazdálkodás és hatáskör keretében el nem érhető, de úgy a magán gazdaság, mint a nemzeti közjóllét szempontjából szükséges intézmények érvényre juttatására mód és alkalom nyílik, s hogy ehez képest hazai erdészetünk ügyének is, oly indokoltan a magán birtokosok szempontjából mint nemzeti közgazdaságunk érdekében, feltétlen szüksége van a t. cz.-hez hasonló férfiak és mindazon ügybarátok szellemi és anyagi támogatására, kik átérzik annak hazai földművelésünk körében való kiváló fontos jelentőségét.

Nem akarok itt azon t. cz. előtt különben is jól ismert arány számszerű megjelölésébe bocsátkozni, mely a magyar

földbirtok mivvelés alatt álló részéből az erdőmivvelés alatt lévő és a természetből is erre utalt részre esik, de szabadjon e helyett azon t. cz. előtt szintén nem ismeretlen tényre hivatkoznom, hogy Magyarország földterülete Kelet-Európa száraz vidékéhez tartozván, nálunk az erdők egyszersmind mezőgazdasági földmivvelésünk sikeres gyakorlatának is egyik sarkalatos tényezőjét képezik, s hogy e körülménnyel szemben kétségtelen feladatunkhoz tartozik erdeink érdekeinek minél teljesebb megóvásáról kettőzött figyelemmel gondoskodni.

Az „Országos Erdészeti-Egyesület“ feladatául tűzte ki az erdészeti érdekek szolgálatát s ebben birtokosainknak erdőgazdasági ügyeit is, a szaktudományi törvények igényeinek határain belül, feltétlen odaadással kívánja érvényre juttatni.

A vezetésem alatt álló egyesület kitűzött céljai, melyek által fontos munkakörét betölteni kívánja, s melyekre nézve tevékenységét már több ízben is tanusította, következők :

a) az erdőtörvény mielőbbi megalkotásának eszközzése és az abban felveendő határozatok által a birtokos erdejének, valamint a községi erdőknek kellő védelmet s ezek gazdaságának okszerű és előnyös fejlődését biztosítani;

b) az erdők igazságos és a gazdaság természete által elbirható megadóztatásánál a birtokosok méltányos igényeinek segélyére lenni, s e téren kívánat esetén bárminemű szakbeli tájékozással szolgálni;

c) az erdészeti szakismereteknek s a gyakorlati gazdálkodáshoz szükséges tudnivalóknak terjesztését eszközölni, s e célból az „Erdészeti Lapok“ czimű és havonként legalább 3—4 sűrűn nyomtatott ivre terjedő folyóiratban oly szakközlönyt kiadni, mely az erdészet napi kérdéseiről, a faiparról, az erdőmivvelésről s a faüzlet állásáról folytonosan időszerű tájékoztatást adjon a birtokosnak és erdőtisztjének;

d) erdészeti kérdésekben a kir. kormánynak véleményt adni, vagy az elé bármi erdészeti ügyben figyelmeztetést vagy javaslatot terjeszteni;

e) a hazai erdők állapotának helyszíni megismerése, s az előtérben álló erdészeti kérdések szakszerű megvitatása végett az ország különböző részeiben évenkénti szakgyűlések tartása, hogy ezek alkalmával a teendő intézmények alapokait és szükségességét közvetlenül megismerje;

f) alkalmas erdészeti szakmunkák kiadását elvállalni vagy azt segíyezni;

g) jeles, de szegénysorsu ifjakat az erdészeti pályára kiképeztetni.

Az előadottak alapján azon szilárd meggyőződésben lévén, hogy a vezetésemre bizott „Országos Erdészeti-Egyesület“ előbb megjelölt munkakörét t. cz. nem csak összességében véve, de egyes részleteiben is helyesen megválasztottaknak és szükségéseknek fogja tartani, s hogy ehhez képest általánosan ismert hazafiui támogatására is méltónak ismerendi: bátor vagyok t. cz.-hez azon tiszteletteljes kéréssel fordulni, miszerint az „Országos Erdészeti-Egyesület“ alapító tagjai közé belépni s a mellékelt alapítványi kötvényben legalább 100 frt összeget bejegyezni, s e mellett az „Országos Erdészeti-Egyesület“-et mint annak tagja adandó alkalommal bölcs tanácsával is támogatni méltóztatnék.

Egyuttal van szerencsém megjegyezni, hogy a tett alapítványi tőkék az egyesület netaláni feloszlásának esetében az alapszabályok értelmében az alapítóknak vagy jogutódaiknak visszaszolgáltatandók, s hogy azok, kik legalább 200 frtot alapítanak, az egyesület fennebb megjelölt havi közlönyét az „Erdészeti Lapok“-at díjtalanul kapják.

Engedje végül t. cz. remélnem, hogy hazafiui jó indulatához intézett és nem csak nemzeti közgazdaságunk, de a

birtokosok magán érdeke által is élénken indokolt jelen tiszteletteljes kérésem t. cz.-nél, ki eddig is sok nemes ügy pártolásában volt az elsők között, óhajtott viszhangra fog találni.

A mellékelt kötvény kegyes visszaküldését nevem alatt és saját házamhoz Budapestre, (hold- és gyapju-utcza sarkán) kérem intézni.

Fogadja t. cz. kiváló tiszteletem őszinte nyilváníását.

Budapesten, január-hó 1876.

Tisza Lajos,

az „Országos Erdészeti-Egyesület“ elnöke.

Fenyőféle erdeink felujtásáról.

Irta: P a u s i n g e r József m. k. központi erdőrendező.

(Folytatás és vége.)

Alkalmam volt látni 4 éves vetéseknek 2 éves luczcsemetékkel való kijavitását, hol az ültetett csemeték a vetés utján létrejöttüket növekvésben és gyarapodásban csakhamar tetemesen túlszárnyalták, s meggyőző bizonyítékot szolgáltatottak arra, hogy ültetés utján sokkal biztosabban lehet célhoz jutni, és jóval erőteljesebb erdőt nevelni, mint vetéssel.

Sekély talaju és köves helyeken, hol különben a természetes felujtás a legmegfelelőbb és biztosabb, az ültetés egyszerű és közönséges alkalmazása önként érthetőleg nem vezetne célhoz. Legbiztosabban sikerre vezet ilyen helyeken a zombültetés, mely valamivel költségesebb ugyan, de a sikerhez képest mégis olcsó, mert helyesen véghezvive, rendszerint sikerül, s az elvadult talajon későbbi költséges utánjavításokat nem igényel.

Meg kell említenem itten egy eljárást, melyet Stiria száraz mésztalaju helyein közönségesen alkalmazni láttam,